

«TAJNI ŽIVOT»
kratke proze

«Area», Zagreb, 1998

Marina Šur-Puhlovski

SEBE SE DOSEGNE TEK KAD SE SEBE ZABORAVI

Jedan od najdražih trenutaka u životu S. dogodio se kad je - našavši se na nekom javnom skupu (slučajno, jer ih je izbjegavala kao dosadne) - na pitanje jednog od sudionika koji je nije poznao (kao što je gotovo nitko na skupu nije poznao) "Tko ste vi?", a koje je (pitanje) pretpostavljalo da je tamo svatko "netko"; djelo, titula, status, ili barem srodstvo, poznanstvo, prijateljstvo s drugim sudionicima skupa tj. djelima, titulama, statusima... mogla odgovoriti "Nitko!", iz prvi puta jasno uobličene svijesti da postići u sebi "nekog", kakav je bio njezin sugovornik koji je ubrzo iščeznuo stopivši se sa skupom, znači zbog djelomičnog žrtvovati cjelinu, zbog jednog vlaka propustiti sve druge (nije li sretnije uopće se ne voziti?), samoga sebe izgubiti, vječno se samo sjećati.

Sebe se može doseći tek kad se sebe zaboravi.